

Mál nr. 423/2023.

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Orsakatengsl. Sönnun. Endurupptaka.

Gögn.

17. Málskot móttakið 7. nóvember 2023, ásamt fylgiskjölum.

18. Bréf V dags. 14. nóvember 2022.

19. Viðbótarathugasemdir M, dags. 23. nóvember 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M kveðst hafa orðið fyrir líkamstjóni við árekstur hinn 16. júní 2021 sem ökumaður bifreiðarinnar X bar ábyrgð á og hefur verið fjallað um málið af hálfu nefndarinnar í öðrum úrskurði, þ.e. vegna máls nr. 274/2022 og er vísað þar til frekari málsatvikalýsingar. Niðurstaða þess úrskurðar var sú að M hefði ekki tekist að sýna fram á orsakatengsl milli slyssins og varanlegs tjóns. Var bótaskyldu því hafnað. M hefur nú aflað frekari gagna, þar á meðal skýrslu sjúkraþjálfara, sjúkraskrár heilsugæslu fyrir tímabilið 5. júlí 2022 til 30. maí 2023 og matsgerðar dags. 3. nóvember 2023, þar sem fram kemur að matslæknir telji líklegra en ekki að núverandi einkenni M hvað háls og mjóbak varðar séu afleiðingar slyssins 16. júní 2021. M kveðst hafa lagt ný gögn fyrir V sem hafi enn hafnað bótaskyldu. M telur ljóst að orsakatengsl séu til staðar á milli umferðarslyssins þann 16. júní 2021 og þeirra einkenna sem M býr við í dag. V sé því skylt að greiða fullar bætur fyrir varanlegt líkamstjón úr tryggingu bifreiðarinnar X vegna slyssins.

V vísar til þess að úrskurðarnefndin hafi þegar leyst úr þeim ágreiningi sem uppi er í málinu með úrskurði sínum í máli nr. 274/2022. Telur V að ósannað sé að orsakatengsl séu til staðar milli slyssins og þeirra áverka sem M telur sig vera að glíma við eftir slysið. Umræddrar matsgerðar hafi ekki verið aflað í samræmi við ákvæði skaðabótalaga, enda felur matsgerðin ekki í sér niðurstöðu um varanlegan miska og örorku matsþola vegna slyssins, heldur tekur eingöngu til mats á orsakatengslum. Í dómaframkvæmd hafi komið fram að mat á orsakatengslum sé lögfræðilegs eðlis, enda feli það í sér mat á því hvort viðunandi sönnun fyrir orsakatengslum sé komin fram í þeim gögnum sem fyrir liggja. Ekki var haft samráð við V við þessa tilhögun eða val á matsmanni til verksins. Hefur matsgerðin því takmarkað sönnunargildi.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að hann telji það hafið yfir skynsamlegan vafa að einkenni sín megi rekja til umferðarslyssins. Mótmælir M því að aðkomu lögfræðings sé ávallt þörf varðandi mat á orsakatengslum.

Álit.

Af málatilbúnaði M verður ekki talið að málskot í þessu máli varði önnur atvik en þau sem úrskurðað var um í máli nefndarinnar nr. 274/2022. Ágreiningur snýst þannig um það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til áreksturs þann 16. júní 2021.

Í 12. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum segir meðal annars: „Nefndin getur tekið ákvörðun um að mál sem úrskurðað hefur verið í af nefndinni skuli tekið fyrir aftur ef fram koma nýjar upplýsingar, sem ekki var unnt að afla eða koma á framfæri þegar mál var tekið fyrir og eru þess eðlis að hefðu þær legið fyrir við uppkvaðningu úrskurðar gætu þær hafa leitt til annarrar niðurstöðu.“

Nefndin er bundin af samþykktum sínum og mat hennar við þessar aðstæður lýtur fyrst og fremst að því hvort í þessu máli liggja fyrir nýjar upplýsingar, sem ekki var unnt að afla eða koma á framfæri þegar mál var tekið fyrir. Verður ekki séð að nokkrar ástæður hafi verið fyrir því að ekki hafi verið hægt að afla þeirra viðbótargagna sem nú liggja fyrir, þ.á.m. fyrirliggjandi mats sérfræðilæknis á orsakatengslum, dags. 3. nóvember 2023, þegar mál M (274/2022) var til meðferðar hjá nefndinni. Skilyrði frávísunar teljast því uppfyllt og er málinu vísað frá nefndinni.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá úrskurðarnefnd í vátryggingamálum.

Reykjavík, 19. desember 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir